

קולות; ח - 132; ק - 76; י"א - 47; תו - 44; ב - 28; מ - 19; ל - 17; ד - 14; ג - 12; ועוד מספר קולות לרשימות הקטנות. 19 קולות נפסלו. הקוריו היחיד היה מצביע ששם במעטפה אחת, ביחד את האותיות ד' ו'א'. הולכים לברר את התוצאות בשתי הקלפיות הסמוכות. שם השיגה ח' את מפא"י. גם שם הורגשה עליה גדולה למק"י.

קלפי 09561. מאהל אל הזוייל

01.03 — שני נציגי מפ"ם בקלפי מחייכים זה אל זה במלוא פה. כל אחד מהם גמר כרגע לספור את הקולות ומיהר לבשר לחברו. התוצאות מדברות בעד עצמן: מ 205 קולות; י"א - 191; י"א - 47; ת"ו - 47; ורק אחר כך מפא"י - 41 קולות. נראה שהיום אי אפשר כבר לקנות את הבדחים, אפילו לא תמורת שיחרור סולטאן כהלא.

קלפי 05566. אורייהודה

01.45 — המעטפה הראשונה שנפתחה ב־00.45 כללה את האות ב'. מיד אחריה המישה קולות לחרות. מחוץ לתלונות עמדו כתרסר פתושבי המקום. למרות שהתלונות היו

המעטפה הראשונה נפתחה. אל"ף. אחר כך עוד אל"ף, ועוד אל"ף. האם זה סימן לבאות? כולנו רושמים - ארבעה קחים מאונכים, רק אחד אלכסוני. אחרי המישים הקולות הראשונים כבר מסתמנת תמונה. מפא"י והליבראלים דבוקים זה לזה, משיגים מדי פעם איש את רעהו. כל האחרים מזדנבים מאחור. המתיחות עולה מרגע לרגע. מירון של צחאר אל צחאר. אל"ף מתקדם בתריסר קולות. למיד מתקרב אליו, מפגד שוב, עובר בתנופה, מוביל בחמישה, שלושה, שניים, משת"ה, מפסיד, דוהר שוב, משיג שוב. תריסר פעמים מוביל אל"ף, תריסר פעמים מוביל למ"ד. הרשימות האחרות כימעט נשכחות בלהט המירוץ. שום רולכה אינה מרתקת יותר. "האם אתם חושבים שפנחס לבון מוכן מבחינה נפשית להיות ראש ממשלה?" שואל יושב־הראש הליברלי, דרך הלצה.

פתק לבן. עוד פתק לבן. "לבון", מפליט המפא"יניק. האמנם זה קולו של פנחס לבון? עוד פתק לבן. שמא קולה של לאה לבון? שוב, ושוב, ושוב - שבע פתקים לבנים, בסך הכל. למשפחת לבון היו רק שלושה קולות בקלפי זו.

הליבראלים קפצו שוב קדימה - והפעם הם מחזיקים ביתרון. כי מפא"י תישאר במקום השני? קשה להאמין. ובכל זאת, עוד מאה מעטפות. עוד חמישים. עוד

ועוד שני שוטרים אחרים היינו צריכים להעביר גזעים של אקליפטוסים במקום אחד לשני. השניים היו ארוכים, ואני נמוך. הם החזיקו בגזעים כל אחד בקצה, ואני באמצע. איפה כל המישה? בראבו, על הכתפיים שלהם! עבר סמל. החליט שזה לא טוב. העביר אותי להתחלה, והשניים ה' אחרים מאחורי. איפה כל המישה? בראבו, על הכתפיים שלהם! "אז אני אומר לכם... מה יש? באת להצביע? בוקר טוב, בוקר טוב. חכה רגע שאגמור. הקלפי לא תכרה, חברי!"

קלפי 05566. אורייהודה.

23.12 — הטרנד שבא פיתאום להצביע, הלך. באמת חוצפה! כל היום מחכים לו ומשתעממים. ובדיוק כשהחברה מספרים קצת סיפורים להנאה, כבודו נופע. כן, איפה היינו לפני שהופסקנו בצורה כליכך גסה? אה, כן, הבדיחות. אוסף כזה של בדיחות לא שמעתי מאז שהשתחררתי מהצבא. איזה בדיחות! הו, חביבי, לא בא בחשבון. בדיחות כאלה אי אפשר להפסם. אני מוכן לספר לך אותם על פה. אבל שלא תביא איתך בחורה. ובכל זאת, אתה אומר? טוב. אבל רק אחת. אין בה שום דבר גס. באמת יאל. אנה היא. כלשה המצוי שלינו: "היה אחד עולה חדש. עבד בחברת החשמל. קורא מונים בבתי. לא ידע עברית טוב, אז תמיד שאל: כמה עשיתם החודש? לא ידע לומר: בכמה קילוחטים השתמשתם במשך החודש האחרון? כמה זה. יום אחד פתח לו גבר עם עצבים, כמה עשית בחודש האחרון, אדוני? שאל. אבל הגבר לא הבין אותו נכון, כנראה. כמה עשית? כמה עשיתי? מה זה איכפת לך, חצוף גסירוח? לך מה? אבל האיש לא בא להתלוצץ. הוא אמר לגבר בתקיפות: אם לא תגיד לי מיד כמה עשית בחודש שעבר יתכתו לך, ואשתך תצטרך להשתמש בנרות!"

קלפי 50448, יפו

23.55 — בשעה האחרונה באו להצביע רק ארבעה אנשים. אחד לרבע שעה. מנצלים את הזמן לעריכת הפרוטוקול ולעשיית סיכומים זמניים. מתערבים כמה יבואו עוד להצביע. הסיכום מראה: הצביעו כ־62 אחוז. בחצר בית־הספר הולך ערבי זקן, הסריביה, לישון על ערימת פיתקאות־נייר.

קלפי 61023. מערכת פרדסיניק.

24.00 — סוף־סוף הסוף. הבוחר האחרון משלל את מעטפתו לקלפי ויוצא. השולחנות מוקרבים אל מרכז החדר. באמצע ניצבת הקלפה. יושב־ראש הוועדה תופס את מקומו בראש השולחן, מסביב חברי הוועדה והמשקיפים. המעמד מזכיר את טקס ליל הסדר. יושב־הראש פותח את "ההגדה". על מעטפת ההגדה, העשויה נייר קרטון כחול, כתוב: פרוטוקול. הוא קורא את ההוראות בקול והן מתבצעות מיד. הכל דופק. הרשימות מתאימות. אין טענות לאף נציג.

פתחי.. לבון" לבנים

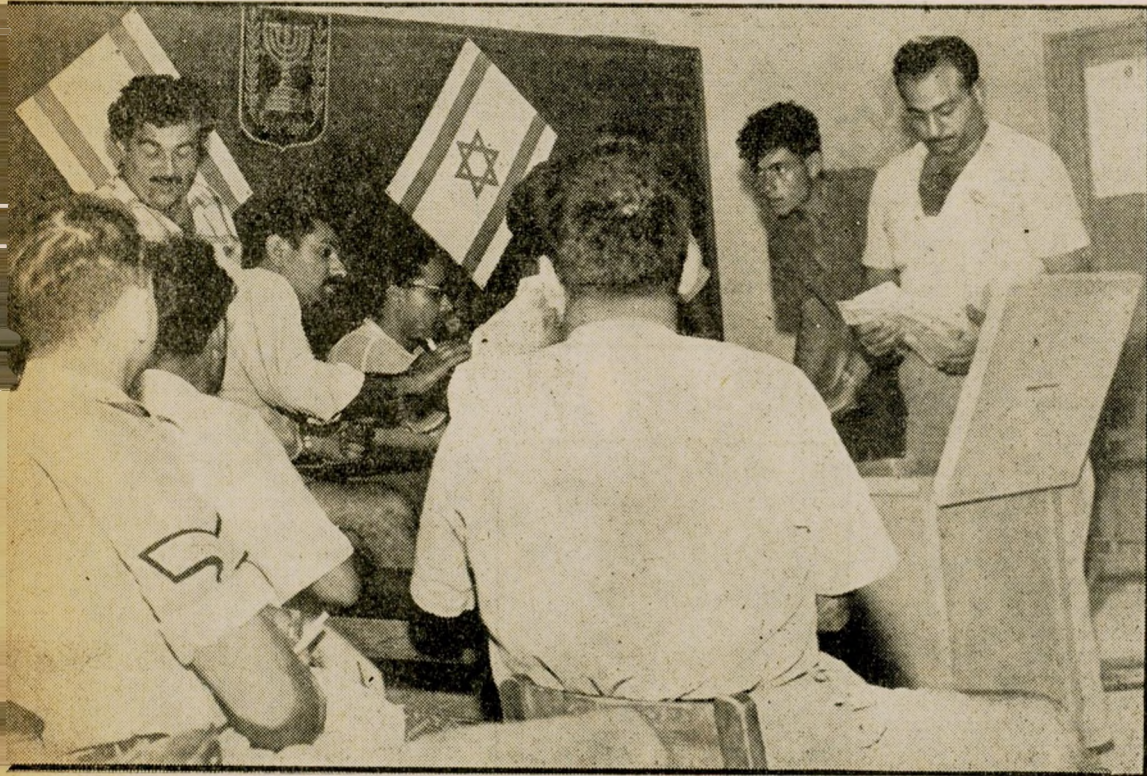
הגיע הרגע. הקלפי נפתחה ומתוכה נושרות 336 מעטפות. מתחילים בספירת הקולות. ב"י" קורא הו"ר. אנשי הקלפי רושמים. א', רושמים. ח', רושמים. מבעד למחיצת העץ המפרידה בין חדר אחד למשנה נשמעת ספירת הקולות הנערכת בקלפי שבחדר השכן. ליד החלון, בחוץ, מצטופפים סקרנים. "כמה יש כבר לחי"י? כמה לחי"י? שואלים בסקרנות. השוטר סימא אשר, מסי' 4932, מגרש את כולם. לא מסתל"קים. לבסוף מסכמים: קלפי 61023 נתנה: ל"א - 108 קולות; ל"ב - 76; ל"ג - 25; ל"ח' - 72; ל"י"א - 1; ל"ל - 11; ל"ק - 11 ול"ת"ו - 15. אנשי הוועדה חותמים על הפרוטוקול והקלפי נשלחת להעדת הבחירות האזורית. תם יום הבחירות. אבל מי הולך לישון? קול ישראל מתחיל לשרר את התוצאות.

קלפי 05566. אורייהודה

00.01 — ברוך דיון אמת. הנכסת הרביעית מתה - תחילת הכנסת החמישית. אנחנו עוד לא יודעים איזו דמות יש לך החדש; אם הוא זכר או נקבה. או שמא לידת־נפל היא. דבר אחד ברור: תמו ונשלמו צירייה־לידה. עכשיו גותר רק להוציא את החלד לאור העולם. כמובן, לא נעלו הדלתות לפני שבדקה האחרונה ממש תופיע בוחרת שלא יכלה להתפנות עד לרגע הזה. למען ההיסטוריה, יירשם כי שמה מונירה שמואל, שהיא בת 31, ושמה היתה האחרונה שהטילה את פתקה לקלפי מסי' 05566, אורייהודה.

קלפי 50433. שדרות קק"ל, תל־אביב

00.01 — גא לסגור את הדלת! אומר ינובסקי. הרגע הגדול הגיע. באמצע החדר עומדת הקלפי. מה יש בה? כאן הצביע צפון תל־אביב. תושבי החובות שמואל הנגיד, הקלרי, גורארי, גורדון. בפעם שעברה נתנו רוב למפא"י. מה הצביעו הפעם? ברגע האחרון התמלא החדר. משקיפי כל המפלגות הופיעו. מול המקייסט הבולגרי יושב בחורי־שיבה מווקן של אגודת־ישראל. הופיע גם ליבראל נוסף, המוסחה כנציג הרשמה הערבית נון. המתח גובר. משושים את שתי הרשימות, בהן סומנו שמות המצביעים. סופרים. הסיכומים אינם מזדהים, כמובן. לעולם אינם מזדהים, לכל הרוחות. סופרים עוד פעם, בעצבנות גוברת. עם קצת רצון טוב, הסיכומים משתחים. ברוך השם. נרשמו 732 מצביעים. אך הצביעו 733. מדוע? לשתי נשים ניתן להצביע על אותו שם. לא היו להן רק שם משפחה ושם פרטי משותפים, אלא גם אבותיהם נשאו אותו שם. מסתבר שבסך־הכל הצביעו בדיוק 75 אחוז.

החדר נעול. חברי ועדת הקלפי באור־יהודה מונים את הקולות

מוגפים, יכלו לשמוע כנראה את קולו של אברהם טעאת, הו"ר המפא"י, כל פעם שהכריז על אות. היה זה נמש יאטרון יחני. במרכז התנהל המחזה, כשחברי ועדת־הקלפי רושמים כל פתק הנשלף מן המעטפות. בשולי הבמה, עבדה המקלה. היא לא קראה את שורות המחזה העיקרי, כי אם ליוותה את התפתחות העלילה בקריאות משלה - בהתאם להתרחשות. "ח'!" הכריז אברהם בפעם הששית ברציפות. "יא עיני יא עיני, שאו זימרה ותנו תוף!" אברהם שלף אל"ף, ועוד אל"ף. "ויי ויי! לבי נשרף!" ושוב: אל"ף. "איך ידך לא מתייבשת! איך האדמה לא פוערת את פיה ובולעת אותך!" ועתה: ב'. קול בודד מן החוץ: "זהה האות מהר סיני, אני קורבן להר סיני!" אברהם אומר: א'. אותו קול דתי קנאי חורר: "הר סיני, הר סיני! איפה הר סיני? איפה אתה, הר סיני!"

מעטפה, ובה שני פתקים של אל"ף. ארבע פעמים נועד הדבר הוה לקרות. ובכל פעם מילמל אברהם: "לבי נשרף!" לרגע מובילים הקומוניסטים בראש. אבל רק לרגע. מיד שבה חרות וצועדת ראשונה. המקלה קוראת: "אברהם אברהם! כל הכסף שפירות ילך לשחא? מה תגיד לבן גוריון?" ובאמת, מה יגידו לבן־גוריון? כיצד להסביר את החרפה הזאת, חרפת התבוסה במלכותו האישית של אליהו סעדון? ספירת בנייני: ח' 11; א' 11; והשאר אחריהם. אך מיד חוזרת חרות ומספסת למעלה. ושוב פתק למפא"י. ושוב חרות חוזרת לראש. נדנדה בשניים. פעם חרות, פעם מפא"י בראש.

ושוב ספירת בניינים. הפעם עומדת מפא"י בראש. ובהת' חדש הספירה, היא אינה יורדת משם. המקלה פוצצת ביבבה בלתי־פוסקת. "אוי לי! חרב ביתי! תהיה אשתי לאלמנה! לאלא! תהיה אשתי לאלמנה!" פתק לבן, היחיד בקלפי זאת. כולם קוראים: "פנחס לבון!" מפא"י ממשיכה להוביל. "הכל, הכל, רק לא מפא"י!" קוראת המקלה. לשחא. כאשר נגמרת הספירה, צועדת מפא"י ראשונה עם 30.1 אחוז. אחריה: חרות (22.2%), הדתיים הלאומיים (15.3%), אחרות העבודה (11.7%) מק"י (11.4%), מפ"ם (3.9%), כל השאר פחות מאחוז אחד כל אחת.

עשרים וחמש. עוד שלוש. למ"ד. למ"ד. למ"ד. אין צורך לספור - הקחים על הנייר מספרים את הסיפור. הליבראלים צועדים בראש. מפא"י נשארה מאחור. יושבי הקלפי כבר ברור: מפא"י נחלה מפלה - אם כי קשה לגנש על פי קלפי זו מה גודל המפלה במדינה כולה. גם נציג־חרות מדוכא. צפון תל־אביב נתן למפ" לגתו פחות משלוש מן הקולות שנתן לליבראלים. תוצאות הקלפי: ליבראלים - 254 (35%); מסא"י - 238 (33%); חרות - 83 (11.5%); מפד"ל - 58 (8%); 6 קולות לאגודה, 3 לפא"י, 36 למפ"ם, 38 לאחדות־העבודה, 6 למק"י, 1 לערביי מפא"י (אך שום ערבי לא בחר בקלפי זו). 7 מעטפות הכילו פתקים לבנים, מעטפה אחת היתה ריקה, ושתיים היו פסולות (אחת הכילה שני פתקי למ"ד, השנייה הכילה קיאלציה של אל"ף, מ"ם ות"ו). אחד מן הקולות האלה הוא קולו של פנחס לבון. איזה מהם?

קלפי 50448. בית־ספר חסן עראפה. יפו.

0.35 — בחדר מורשת אחירה של רגע לפני תחילת תחרות־איגרוף. כולם שותקים מתוחים. עם עפרונות ביד מתחילים לספור את 550 המעטפות שהוטלו לקלפי. שמעון ברמן, יושב־הראש, מונה את הקולות כשמשיני צדדיו נציגי מפא"י העוקבים אחר מעשיו. קרב הקולות מתחיל. תוך־כדי ספירת הקולות הראשונים מתברר מיד שהמירוץ הוא בין אל"ף לחי"ת. חי"ת מובילה בראש. אחרי בניית 50 קולות משיגה אותה אל"ף.

הכדווים הצביעו עם

הרשימה י"א מזדנבת אחרי שתיהן. כשמסיימים את מגיין מאה וחמישים הקולות הראשונים, התברר שספרינטרית חדשה נערכת למירוץ - מק"י. כך נשאר המירוץ עד לקו הגמר. תוך כדיוכך מתגלות כמה קולות. על כעשר פיתקאות אל"ף מתגלים סימונים באדום. יושב־הראש מחליט מיד לפסול את הקולות. נציגי מפא"י מנסים לערער: "מה רע בכך?" "זה הסימן של החמולה שהשתמשה באות כדי שיראו שהצביעה", פוסק ברמן. כשמסכמים את הקולות מתגלית התמונה הבאה: א - 133